బొమ్మలువేసే అతని కళ ఒకమ్మాయిని ఎలా బలి తీసుకుంది?

బొమ్మలోడు

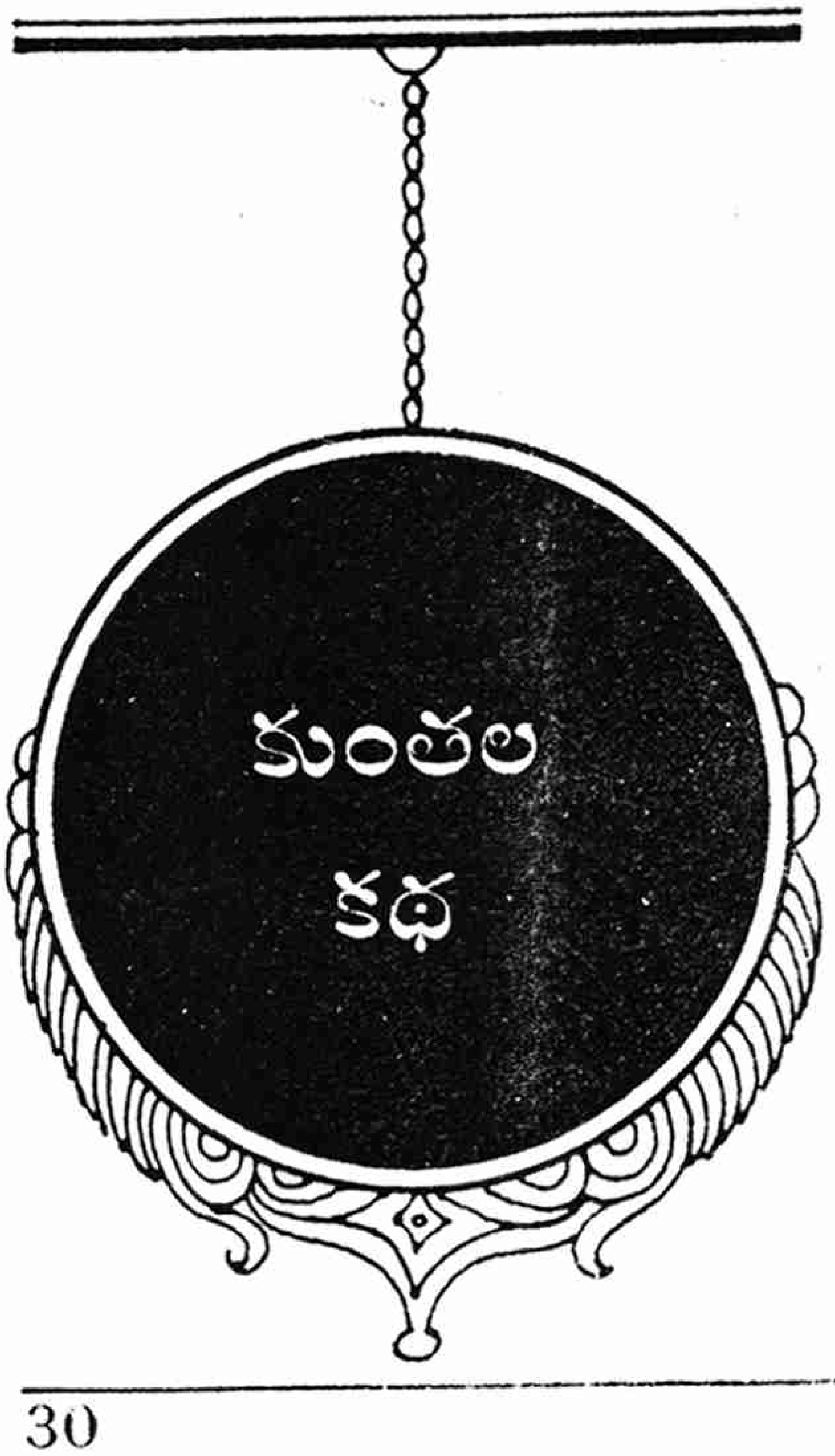

ఊరందరికీ నిదుర ముదరబడినాక వేప చెట్టు కింద అరుగుమీద ముడగదీసుకుని పడుకున్న బొమ్మలోడికి చటుక్కున మెలుకువ వచ్చింది.

వెరుగారికి కదులుతున్న వేపకొమ్మల్లోంచి వెన్నెలజల్లు అదేపనిగా కురుస్తుంది. ఆ జల్లుకు తడుస్తూ వళ్లు విరుస్తూ లేచి కూర్చున్నాడు. వెలుతురు పువ్వుల్లా వున్న ముక్కల మధ్య విరగబూసి వుంది జాబిల్లి. కాసేపు దానికేసి చూసి ప్రక్కన పెట్టి వున్న గుడ్డల మూట భుజానికి తగిలించుకుని నడక సాగించాడు.

వాడికి పద్దెనిదేళ్లు వుంటాయి అయినా పదిహేనేళ్ల వాడిలా ఉంటాడు. అందమైన ఉంగరాల జుట్టేగానీ అది మట్టి కొట్టుకుపోయి అసహ్యంగా వుంటుంది. కుడిపాదం పూర్తిగా వెనక్కి తిరిగి వుండడం వంకర కుంటుతూ నడుస్తాడు వాడు.

వాడికి అమ్మ లేదు. అయ్య లేదు. ఊరులేదు. పేరు అసలే లేదు. కానీ కడుపులో ఆకలి వుంది. కళ్ళల్లో ఆ ఆకలిని తీర్చుకోవాలన్న ఆశ వుంది. వాడికి ఏడెనిమిదేళ్లు వరకూ ఎవరు అందరూ కుంటోడా అని పిలిచినట్టు. పేరులేనివాడికి అదే నామకరణ మహోత్సవం. కానీ వాడికి జ్ఞానం తెలిసేనాటికి అసలు పేరు కుంటోడుగాక బిరుదునామం 'బొమ్మలోడు' స్థిరపడింది. కారణం వాడి చేతిలోని సుద్దముక్కల్లోంచి ముక్కోటి దేవతలు ఊరిగోడల మీదకు జారిపడ్డారు. ఊరి బయట ప్రదేశాల్లో చదును చేసిన ఏ ప్రకృతి చిత్రం అందాలను అందేటి చాతుర్యం వాడి సుద్దముక్కకుంది. కాదు సుద్దముక్కను సృష్టి నిలిపింది.

[illegible]

మూటను ఉంచాడు. తరువాత నాలుగు వైపుల వెదికి చిత్తు కాగితాలు పోగుచేసి వాటిని గుత్తిగా పట్టుకుని రోడ్డువారగా ఓ వదరపు మీటరు స్థలాన్ని శుభ్రం చేసాడు. స్ట్రీట్‌లైట్ కాంతిలో నల్లగా నిగనిగలాడుతుంది తారోడు శుభ్రం చేసిన మేరకు.

మూట విప్పి సుద్దముక్క తీసుకున్నాడు రెండు నిముషాలపాటు కన్నులు మూసుకుని ఆలోచించాతడు. తర్వాత బొమ్మ గీయడంలోకి మునిగిపోయాడు.

విరుగాలికి అరవిరిగిన శిఖిపింఛం విసుముసుమోవికి సిరికెంపుల నైవేద్యం. అధరంపై ఆనీ ఆనని మురళి, హృదయంలో మధురరాగిణుల సరళి.

తార్రోడు కేన్వాస్ మీద రంగురంగుల సుద్దముక్కలం పాదినే తైల వర్ణాలుగా వాడుతూ వాడు చిత్రించిన చిత్రం చూసి చీకటికే చిత్తం భ్రమించిందేమో ఒక్కసారిగా నిశ్శబ్దాన్ని చీల్చుకుంటూ కరతాళ ధ్వనులు చేసింది.

నీలిమేఘాల సోయగాన్ని సుద్దముక్కల పొడిగా మార్చి గోపాలబాలుని మేనికి రాస్తున్న బొమ్మలోడు ఆ శబ్దానికి విప్పున తలెత్తి చూసాడు.

ఎదురుగా ముగ్గురు కాలేజీ కుర్రాళ్లలా వున్నారు. మోడర్నిటీకి సింబల్‌గా గడ్డాలు, మీసాలు పెంచేసి ఉన్నారిద్దరు. ఒకడు మాత్రం పొడవైన మీసాలతో వున్నాడు. తలకు కేప్ వుంది.

బొమ్మలోడు నవ్వుతూ లేచి నిలబడ్డాడు. కళ్లల్లో ఏకాగ్రత చెదిరి భయం రెపరెపలాడుతుంది వాడి కళ్లల్లో.

"ఒరేయ్ నీ పేరేమిట్రా" అడిగాడు ఒకడు.

"బొమ్మలోడు సార్"

"వెరీనైస్ నేమ్. అన్నట్లు ఈ వేళప్పుడు ఇక్కడ బొమ్మలేస్తూ కూర్చున్నావ్. ఎందుకు?" మరొకడి ప్రశ్న.

"అవాడ సెంటర్లో బొమ్మలేసి పోతుంటా. తెల్లారి మీ యట్టాంటి బాబులు ఆ బొమ్మమీద పైసలేస్తరు. అదే నాకు జీవనం బాబు"

"బొమ్మ బ్రహ్మాండంగా వుందిగానీ దీని బదులు సిల్క్‌స్మితను వేసి వుంటే కనకవర్షం కురిసి వుండేది"

బొమ్మలోడు వాళ్ల మాటలు మౌనంగా వింటున్నాడు. ఉన్నట్టుండి ఆ ముగ్గురిలో ఒకడు అడిగాడు.

"ఒరేయ్ బొమ్మలోడా నువ్వు చూసిన వాళ్లను చూసినట్లు బొమ్మ గీయగలవా?"

"ఓ ఫస్టుక్లాసుగా" వాడికి తన కళ గురించి ఒక వ్యక్తి అందునా చదువుకున్న బాబు అడుగుతుంటే ఉత్సాహం కలిగింది.

"ఇప్పుడు నన్ను చూసావుగదా. గుర్తు పెట్టుకుని పక్కగా నేను లేకపోయినా నన్ను బొమ్మగా గీయగలవా?" అతడు రెట్టించి అడిగాడు.

అయితే ఆ వ్యక్తి ఎందుకో కేప్ ముఖం మీదకు లాక్కున్నాడు; ఆ వ్యక్తి ముఖం సరిగ్గా కనిపించలేదు వాడికి. అయినా వాడన్నాడు.

"ఎందుకు గీయలేను. శ్రీదేవి, భాన్నుప్రియ, కమలహాసన్ అందర్నీ గీయగలను" ఇక మీరెంత అన్న ధీమా వుంది వాడి

కళ్ళల్లో.

బొమ్మలోడి మాటలతో అతడి కళ్లు తృప్తిగా మెరిసాయి. మెరిసిన అతడి కళ్ళల్లో ఏదో జ్ఞాపకం తళుక్కుమంది. చురకత్తి విసురులా, కొరడా ఝుళిపింపులా.

* * *

పుస్తకాలు గుండె కదుముకుని క్లాస్‌రూం వైపు నడుస్తుంది స్వప్న. ఉన్నట్టుండి ఆమె ముఖానికి విరుసగా తగిలి ఝల్లున రేకులు రాల్చుతూ క్రిందకు జారింది ఓ ఎర్ర గులాబి. మిన్నాగులా పక్కకు చూసిందామె. బికాం క్లాస్‌రూం దగ్గర నిలబడివున్నారు. ముగురు కుర్రాళ్లు. అందులో చామనఛాయ లో పొడుగ్గా వున్నతను గబగబా స్వప్న దగ్గరకొచ్చి అన్నాడు.

''సారీ నేవిసిరిన గులాబి మీ జడలో పడుతుందా లేదా అని పందెం పెట్టుకున్నారు మా ఫ్రెండ్స్. ఓడిపోయాను బైదిబై నా పేరు మదన్. మరి మీ పేరు''

''నా పేరు కాలి చెప్పు అడుగుభాగాన రాసి వుంటుంది. కావాలంటే తీసి చూపుతాను'' స్వప్న చరచర క్లాస్‌రూంలోకి వెళ్లింది.

ఆ సాయంత్రం

కాలేజీ గేటువద్ద పైలు లాగినట్టయి గిరుక్కున వెనుతిరిగి చూసింది.

వాడే...

''యూ ఇడియట్''

''ఇడియట్ కాదు. నా పేరు మదన్. ఇంతకీ మీ పేరు''

''చెబుతాను'' ఆమె మెరుపులా చెప్పు తీసి అతను ఊహించని రీతిలో అతని చెంప మీద కొట్టింది.

అతను అచేతనుడయ్యాడు. ఈలోపు మిగతా కుర్రాళ్లు పోగయ్యారు. యూనియన్ ప్రెసిడెంట్ రాజు, మదన్ చొక్కా పట్టుకున్నాడు.

''రః ఎకడమిక్ ఇయర్‌లో ఇంత అసభ్యంగా ప్రవర్తించిన స్టూడెంట్ మన కాలేజీలోనే లేడు''

''అసలు వీడు మన కాలేజీ స్టూడెంట్

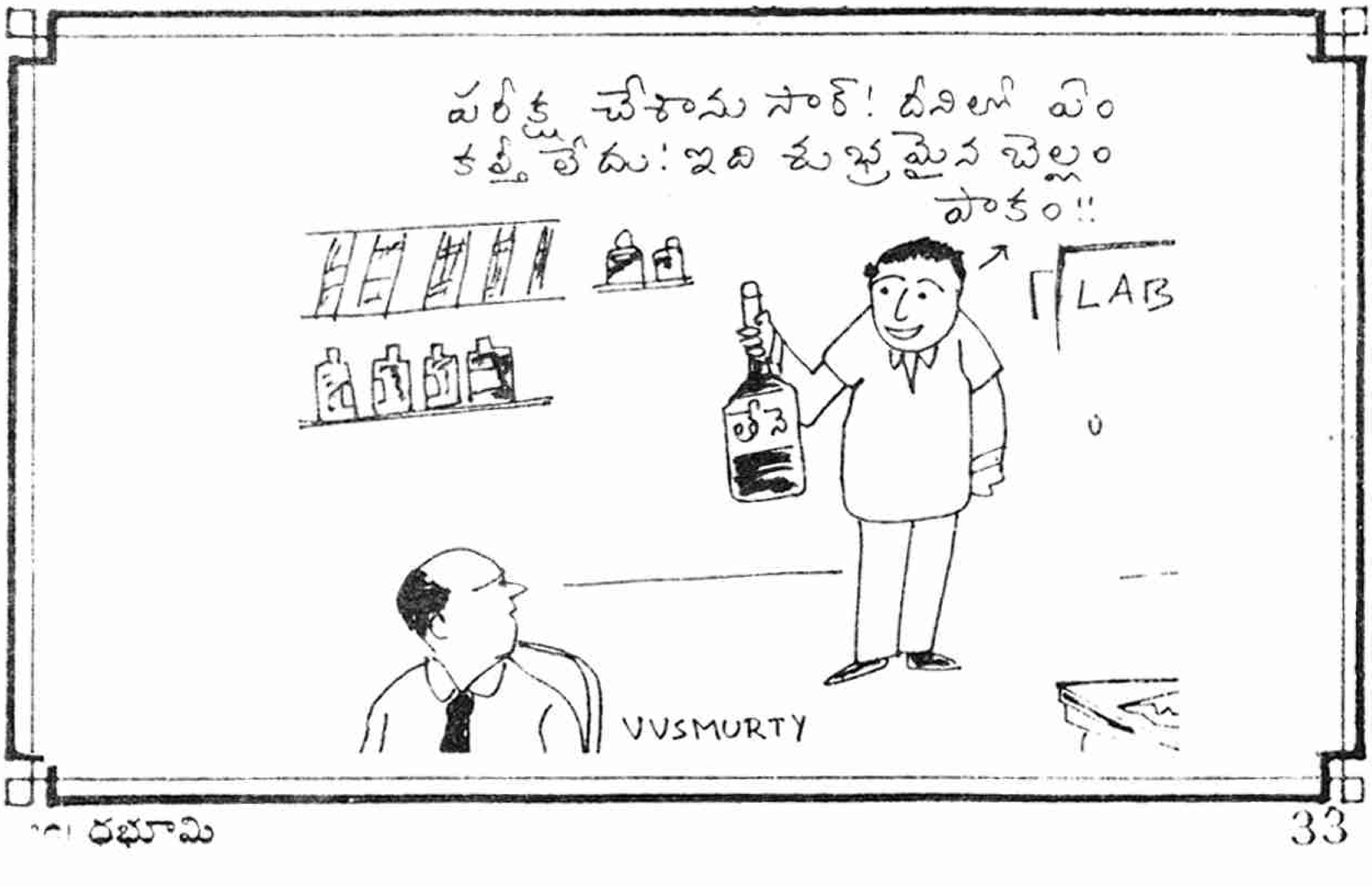

కాదు. ఎవరో అవుటర్'' అరిచారెవరో''

రాజు రెచ్చి తన్నేడు మదన్ని. ''సీట్ గా ...క్ చేసి ఓ నోట్ బుక్ పట్టుకున్నంత మాత్రాన నువ్వు స్టూడెంట్ వవుతావ్రటా? ...లాంటి వారివల్ల మా విద్యార్థుల పరువు ...తోంది.

మదన్ కంటి కొసల నుంచి చూసాడు. ...న అనుచరులిద్దరూ ఎప్పుడో జారుకున్నా...ు. తను పెదవి విప్పితే మక్కెలిరగడం ...యం.

''చెప్పు ఆమెకు అపాలజీ చెప్పు' రాజు ...సురుగా ఆమె ముందుకు తన్నాడు మదన్ని ఆ విసురుకు అతడు ఆమె పాదాల మీదకు ...డబోయాడు.

అతడికి పౌరుషం వచ్చింది. ''పైట ...ట్టుకున్నందుకే కాళ్లుపట్టుకోవాలా ...గ్''

మదన్ మాటలకు రాజుకు వాడి డొక్క... ఒక్క పోటు పొడిచి చెప్పాడు హ''అభి...నవతియైన ఆడపిల్లకు పైట ముట్టుకోవ...ం చాలురా అవమానంతో కృంగిపోవడానికి

మదన్ మరి మాట్లాడలేదు. స్వప్న ...ళ్లోకి లోతుగా చూసాడు. అతడి కళ్లు ...తుల్లా మండుతున్నాయి.

''సారీ మేడమ్'' ఆ పదాల్ని ఎంత ...ర్కశంగా పలకాలో అంత కర్కశంగా ...కాడు.

* * *

''ఇంతకూ ఎవరి బొమ్మ వెయ్యాలి ...ర్'' బొమ్మలోడి మాటలతో ఈలోకం ...కి వచ్చాడు మదన్.

''నాతోరా చూపుతాను. నే చెప్పినట్టు బొమ్మ గీసావంటే వంద రూపాయలిస్తాను''

బొమ్మలోడికి క్షణం మాట రాలేదు. 'వంద' సంఖ్య ఉచ్చరించడానికే వాడి పెదవులు కంపించాయి.

బొమ్మలోడు నడుస్తున్నాడు ఆ ముగ్గురి వెనుకగా. పిల్లిమొగ్గలు వేస్తున్నంత ఆనందం గా నడుస్తున్నాడు. గాల్లో తేల్తున్నాడు.

చాలా గొందులు సందులు తిరిగాక భవంతిలా వున్న ఓ పెంకుటింటి ముందు ఆగారు ముగ్గురూ. బొమ్మలోడు కూడా ఆగిపోయాడు.

''ఇదిగో ఈ ఇంట్లో ఓ కాలేజీ పిల్ల వుంది. దాని బొమ్మే నువ్వేయ్యాల్సింది. దాన్ని శ్రద్ధగా గమనించు. మళ్ళీ రేపు రాత్రికి ఇందాకటి స్ట్రీట్ లైట్ క్రిందే కలుసుకుందాం''

మదన్ జేబులోంచి ఓ పది కాగితం తీసి వాడి చేతిలో వుంచాడు. బొమ్మలోడి కళ్ళల్లో ఆనందభాష్పాలు... వాడి పసి మనసులో ఉరవళ్లూ పరవళ్లూ.

* * *

ఆ పెంకుటింటి గుమ్మానికి ఇరువైపులా విశాలమైన వీధి అరుగులున్నాయి. చుట్టూ నిలువెత్తు ప్రహరీగోడ. లోపల రకరకాల పూలమొక్కలు చూడడానికి ఆ ఇల్లు ప్రాచీన సత్సంప్రదాయాలకుహారతి పడుతు ంది.

ఆ ఇంటి అరుగుమీద బొమ్మలోడు ముడుచుకుని పడుకున్నాడు. తిరిగి వాడికి మెలుకువ వచ్చేసరికి తూర్పు ఎర్రబడింది.

లేచి అరుగుమీద కూర్చుని మదన్ చెప్పిన అమ్మాయికోసం ఎదురుచూపులు మొదలుపెట్టాడు. వాడి కళ్ళల్లో వంద రూపాయల నోటు రెపరెపలాడుతుంది.

ఎనిమిదిగంటలు అవుతుండగా ఓ మధ్య వయస్కుడు గుమ్మం లోకి వచ్చి బొమ్మలోడి వైపు చూసాడు.

"ఎవర్రా నువ్వు" గద్దించి అడిగాడు.

"నన్ను బొమ్మలోడు అంటారండీ" వాడు వినయంగా అన్నాడు.

ఆయనేదే అనబోయేలోగా లోపలినుండి ఎవరో పిలవడంతో లోనికి వెళ్ళిపోయాడు. బొమ్మలోడు అరుగుమీదనుంచి లేచి ఆ ఇంటి కెదురుగా రోడ్డు కవతకలగా కూర్చున్నాడు. ఆ ఇంటికేసి తదేకంగా చూడసాగాడు.

అయిదు నిముషాల అనంతరం ఒక అందమైన అమ్మాయి గుమ్మానికానుకుని వీధివైపు చూడసాగింది.

బొమ్మలోడికి ఆ అమ్మాయిని ఎక్కడో చూసినట్లుగా అన్పించింది. ఎక్కడో మాత్రం అర్థమవడంలేదు. ఆమె రెండు నిముషాలపాటు అక్కడే నిలబడి లోపల గదుల్లోకి వెళ్ళిపోయింది తిరిగి.

తరువాత పదిగంటల ప్రాంతంలో పుస్తకాలు ఎదకానించుకుని వీధివెంట నడవసాగింది. ఆమెను దగ్గరగా చూసాక బొమ్మలోడికి గుర్తుకువచ్చింది ఆమె ఎవరయిందీ.

అవును తను కాలేజీ సెంటర్ కాడ లక్ష్మీదేవి బొమ్మ గీసినప్పుడు రూపాయి కాగితం వేసింది ఈ యమ్మాయే. తరువాత తన్ను చూసి "బొమ్మ బాగుంది' అని మెచ్చుకుంది. ఓస్ ఈ అమ్మాయినయితే తను ఈజీగా ఎయ్యగలడు? బొమ్మలోడు ఉసారుగా అనుకుని దారి చీలిపోసాగాడు.

* * *

"ఎక్కడెయ్యమంటారు బాబూ" రెండవరోజు అర్ధరాత్రి స్ట్రీట్ లైట్ కింద మదన్ని కలిసి అడిగాడు. మదన్ వెంట

ఎందుకు?

గీత, గోపిలని విలేకరి ఆసక్తిగా ప్రశ్నించాడు.

"మీరు ప్రేమించి పెళ్లాడి కూడా ప్రేమ వివాహాల్ని ఎందుకు వ్యతిరేకిస్తున్నారు?"

"నేను చేసిన పొరపాటు మరొకరు చేయకుండా!"

"..."

—ఎ.ఉజ్వల (సికింద్రాబాద్)

ముందు రోజున్న ఇద్దరూ లేరు.

''కమాన్ నాతోరా.' మదన్ సైకిల్ వెనుక బొమ్మలోడ్ని ఎక్కించుకుని సరాసరి కాలేజీ దగ్గరకు తీసుకెళ్లాడు. గేటు దగ్గర నైట్‌వాచ్‌మెన్ వున్నాడు. మదన్ ప్రహారీగోడ ఎక్కడంలో బొమ్మలోడికి సాయంచేసి తనూ ఎక్కి అవతలకు దూకాడు.

కాలేజీ ఆఫీసు గోడ దగ్గర మదన్ ఫ్రెండ్స్ ఇద్దరూ వున్నారు. వీళ్ళను చూసి విజిల్ వేసారు. పెట్రోమాక్స్ లైటూ, రంగులూ బ్రషలన్నీ వున్నాయక్కడ.

''రేయ్ బొమ్మలోడా కానీ' మదన్ అన్నాడు.

బొమ్మలోడు ఉత్సాహంగా సుద్దముక్క తీసుకున్నాడు. ముందుగా స్కెచ్ గీసుకోవడానికి.

''ఇంతకీ ఎలా గియ్యాలనుకుంటున్నావు. రా బొమ్మ?'' అడిగాడు మదన్ బొమ్మలోడి చేయి పట్టి ఆపుతూ.

''బ్రెమ్మాండంగా ఏస్తా సార్. సినిమా స్టార్‌లా ఏస్తా''

''నోర్మొయ్యరా దాని అందం ఎవడికాకాళి. వంటి మీద నూలు పోగు లేకుండా దాన్ని గియ్యాలి నువ్వు''

బొమ్మలోడు చేతిలోని సుద్దముక్క అప్రయత్నంగా జారి కింద పడింది.

''బాబోయ్ అట్టు నాకు రాదు''

''వచ్చి తీరాలి. కాకుంటే నీవంటి మీద బట్టలుండవ్. నీ గొంతులో ప్రాణాలుండవ్'

''బాబూ ఆ అమ్మాయిగాని చూసిందంటే నా ప్రాణం తీస్తది''

''ఒరే సన్నాసి నువ్వీ బొమ్మ గీసినట్లు దేవుడిక్కూడా తెలియదు నీకు మేమున్నాం'

''నేను గియ్యను'' మొండిగా అన్నాడు వాడు.

మదన పెన్‌నైఫ్ తీసి అడిగాడు. వాడ్ని ''ఇదేమిటి'' బొమ్మలోడు ఒక్క క్షణం కళ్ళార్పకుండా దానివంక చూసాడు. మెల్లగా వంగి కిందపడిన సుద్దముక్క అందుకున్నాడు. వాడి మెదడంతా స్తంభించిపోయింది. వేళ్లు యాంత్రికంగా బొమ్మను గీస్తున్నాయి.

''రేయ్ గుడ్డోడు చూసినా దాన్ని స్వప్న అని గుర్తించాలి. అట్లా రావాలి ఫిగర్'' మదన్ కరుకుగా అన్నాడు.

బొమ్మలోడు మరింత శ్రద్ధగా పనిలో మునిగిపోయాడు. తరువాత ఆయిల్ పెయింట్స్ అందించాడు.

''నాకీ రంగులు పూయడంరాదు'' నిజంగానే బొమ్మలోడు ఎప్పుడూ బ్రష్ అప్లయ్ చేయలేదు.

''కోసేస్తారా నాయాలా'' మదన్ ఉరిమాడు.

బొమ్మలోడు మరబొమ్మలా రంగులు అందుకున్నాడు. తనలోని తెలివితేటున్నంతా ఉపయోగించి తొలిసారిగా బొమ్మకు పెయింట్ చేయడం మొదలుపెట్టాడు.

అది పూర్తి కానిచ్చి మదన్ బొమ్మలోడి భుజం చరుస్తూ అన్నాడు

''వండ్రఫుల్ నువ్వు సినీ ఆర్టిస్టువావచ్చు''

బొమ్మలోడికి కన్నీళ్ళొస్తున్నాయి. జనం

దంతోనో, మరి బాధతోనో.

తరువాత మదన్ ఎరుపురంగులో బ్రష్ ముంచి స్వప్న అందర్నీ ఉద్దేశించి అన్నట్లుగా వ్రాసాడు.

"మీట్ మీ దిస్ నైట్— స్వప్న'

ముగ్గురూ గోడ వంక చూసి విరగబడి నవ్వారు. బొమ్మలోడు జాలిగా తను గీసిన బొమ్మవంక చూసాడు.

ఓ నగ్న యువతి జుట్టు విరబోసుకుని మోకాళ్ళ మీద కూర్చుని ఉంది. ఆమె ముఖంలోకి స్పష్టంగా స్వప్న పోలికలు కనిపిస్తున్నాయి.

"ఒరేయ్ బొమ్మలోడా రేపు అర్ధరాత్రి మళ్ళీ స్ట్రీట్‌లైట్ కింద కలువు, అప్పుడు చూద్దాం., వంద రూపాయల సంగతి" మదన్ వాడి భుజం తట్టి చెప్పి ఫ్రెండ్స్‌తో సహా గోడ దూకాడు.

బొమ్మలోడు మెరుపులా వెళ్ళి ఆ బొమ్మను చెరపడానికి ప్రయత్నించాడు. అప్పటికే పెయింట్ ఆరుతూ వుంది.

"ఎవరదీ" నైట్ వాచ్‌మెన్ గొంతు వినిపించింది. అతడు వేసిన టార్చ్ సూటిగా బొమ్మలోడి ముఖం మీద పడింది.

అంతే బొమ్మలోడు మరి ఆలోచించకుండా గోడ దూకేసాడు.

* * *

ఉదయమే కాలేజీకి బయలుదేరింది స్వప్న.

కాలేజీ గేటులో ఎంటరయినప్పుడే ఆమెకు కొత్త అనుభవాలు మొదలయ్యాయి. మగవారు గుంపులుగా చేరి మాట్లాడుకుంటున్నవారంతా ఆమె ప్రవేశంతో ఒక్కసారిగా ఆమెవంక తలలు తిప్పారు. కొందరాడపిల్లలయితే ఆమె వంక ముసిముసిగా నవ్వుకుంటున్నారు. అలా ఎందుకు జరుగుతుందో ఆమెకు అర్ధం కాలేదు.

సరిగ్గా అప్పుడే క్లాస్‌మేట్ సుజాత ఆమె దగ్గరగా వచ్చి ఆమె చేయి పట్టుకుని ఆఫీసు

మహారాణి

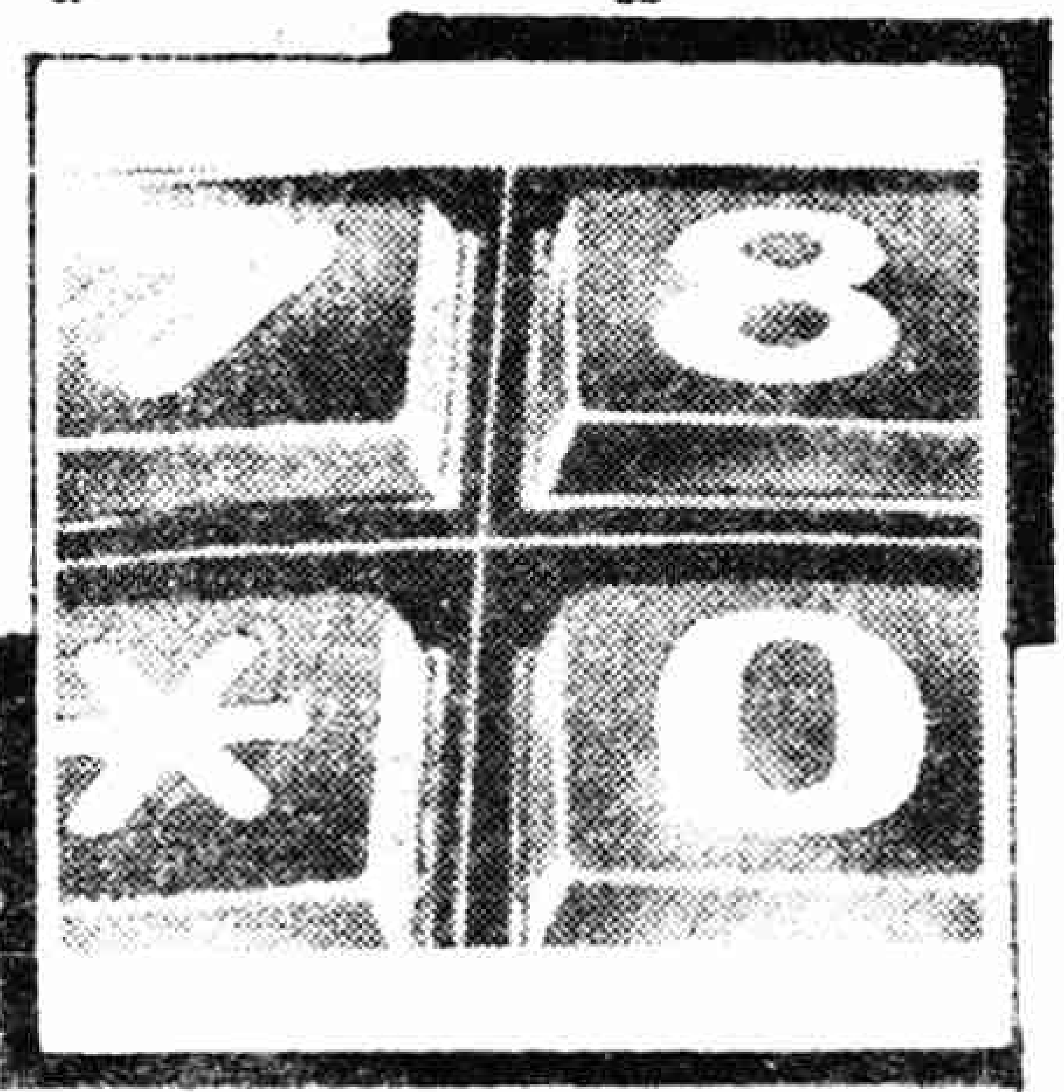

జోహాన్ కార్ల్ ఫ్రెడరిక్ గాస్ (1977–1855)
అతి బాల్యం నుండే కొత్త కొత్త గణిత సిద్ధాంతాల్ని కనుగొన్నాడు. అన్ని సైన్సులకి లెక్కలు రాణి అయితే, అర్థమెటిక్ లెక్కలకే మహారాణి అని అతని అభిప్రాయం. ఆయన లెక్కలంటే ఎంత పిచ్చి అంటే 1807లో అతని భార్య చనిపోయిందని చెప్తే ఒక్క క్షణం తల పైకెత్తి చూసి నేను లెక్క సాధించేదాకా ఆమెని ఉండమని చెప్పండి అని తన ధోరణిలో పడిపోయిన పెద్ద మనిషి!

—అయ్యలుని రాజ్యశ్రీ

గోడ గది దగ్గరకు తీసుకువెళ్లింది. అప్పుడు సంతోషం సంతోషంగా జనం మాగన్నున్నారు. స్వప్నను చూడగానే వాళ్ళందరు అప్పుడు తొలగి దారిచ్చారు. ఆమె వాళ్ళను అనుసరిస్తూ ఆఖరుగోడ దగ్గరకు వెళ్లింది. అప్పుడు... అప్పుడు వచ్చింది ఒక పెద్ద విస్ఫోటనం. తల పగిలి మెదడు ఎగిరి శరీరంలోని రక్తమంతా వెదజల్లబడి...

ఎదురుగా తన నవ్వు చిత్రం. అందర్నీ ఆహ్వానిస్తూ అతి సున్నితమైన గాజులాంటి మనస్సుపై బలమైన ఇనుప దెబ్బ.

ఆమె ఇక అక్కడ నిలువలేదు. వెనుతిరిగి వేగంగా పరుగెత్తింది. కాలేజీకి ఇక ముఖం చూపించకూడదనుకుంటూ. అసలు ఈ లోకానికే ముఖం చూపించడం ఇష్టం లేనట్లుగా పరుగెత్తింది.

ఓ అందమైన నవ్వు క్రమంగా అర్ధాంతరంగా ముగిసిపోయేందుకు ప్రయత్నాలు ప్రారంభమయ్యాయి.

* * *

గోడ మీద బొమ్మ [illegible] ఆ [illegible] దూరంగా నిల్చున్నాడు. [illegible] మనసు వచ్చింది. మెల్లగా ఏదో తెలియని ఆందోళన మనసులో మొదలయింది. అందమైన ఆ అమ్మాయి మంచి మనసుగల ఆ యువతి కాలేజీ వెళ్లి ఆ బొమ్మ చూస్తే ఆ పరిస్థితి గుర్తుకు రాగానే వాడి మదిలో అలజడి పెరిగిపోయింది. ఇక అక్కడ ఉండలేకపోయాడు. వేగంగా ఆ అమ్మాయి ఇంటివైపు పరుగుతీశాడు.

వాడు ఆ ఇంటికి చేరుకునేసరికి సాయంత్రం దాటి చీకటి పడుతుండగా కాలేజీ నుండి తిరిగి వచ్చింది స్వప్న. ఆమె ముఖం ఎందుకో వాడిపోయి వుంది. అందుకు కారణం వాడు ఊహించగలిగే ఊహించాడు. ఎదురెక్కడ మనస్సులో బాధగా ఉన్నట్లే వున్నా ఆ ఇంటికి దూరంగా వెళ్లిపోయాడు.

అయినా ఏదో తెలియని [illegible] రాత్రి మధ్యాహ్నం ఆ ఇంటి పరిసరాలకు వచ్చాడు. అప్పుడే ఆ ఇంట్లో నుండి ఏడుపులు వినిపిస్తున్నాయి. ఆ ఏడుపులు ఎందుకో వాడు ఊహించేశాడు. స్వప్న చనిపోయింది.

వాడి గుండె బద్దలయింది. ఏదో తెలియని వ్యథ మొదలయింది. ఆ బొమ్మను కాగితం తగిలించి వాడి గుండె ప్రశ్నిస్తుంది. తన మీద తనకే ఏదో తెలియని కసిలాంటిది మొదలయింది.

ఇంత కాలం వాడు అనుకునే వాడు తన కళ చేతిలోని కళ పదిమంది మనస్సుల్ని రంజింపజేయాలని. కానీ ఇప్పుడే తెలిసింది తన కళ ప్రాణాలు కూడా తీయగలదని.

అందుకే వాడు చేతిలోని కుంచెలను [illegible] విసిరేశాడు. ఇక ఆ [illegible] ఆ ఊరు నుండి [illegible] వెళ్ళిపోయాడు.

అయితే ఆ ఊరిలో ఏ గోడలో [illegible] ఏ బొమ్మలు [illegible] కనిపించలేదు.